

tror jeg, at vi komme ud over det. Der er ingen, der misunder Statskassen, at den kommer til at se lidt bedre ud, end den ser ud i Øjeblikket.

Der faldt en Ytring fra den højtærede Finansminister, som jeg dog vil knytte en Bemærkning til, at det vistnok var Meningen med Skattelovene af 1903 at flytte Byrderne fra Landet noget over til Byerne, og den ærede Finansminister var bange for, at der skulde fortsættes i det Spor. Jeg synes, at den højtærede Finansminister ikke skal sige for meget derom, thi han maa ihukomme, at Skattelovene af 1903 er et Produkt ogsaa af de Radikales Medvirkning. (Afbrydelse af *Finansministeren*). De vare enige med os! Ja, men saa synes jeg, at Ministeren skal tale lidt varsomt om, hvor uretfærdige disse Skatter ere. Den højtærede Indenrigsminister kom i Modsætning til den højtærede Finansminister ind paa, at det er noget af det uretfærdigste, der er sket paa denne syndige Jord, at man er gaaet fra Hartkornsskat over til Ejendomsskyld, og han vil bort derfra. Den højtærede Indenrigsminister maa ikke glemme, at hans egen Konseilspræsident var med til at lave den Lov, som han stempede saa stærkt.

Den højtærede Finansminister mente, at dette lille Lovforslag, som vi her have fremsat, var et radikalt Forslag, den ærede Minister brugte dette Udtryk. Det tror jeg ikke, man kan sige om det. Det er et meget moderat Forslag. Det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister i sin Tid har indbragt om at standse Hartkornsskatternes Overgang til Ejendomsskyld, var derimod et virkelig radikalt Forslag og det saa meget mere, som det ikke har været muligt for Ministeren at vise os, hvad der skal træde i Stedet. Jeg tror derfor, at det er en praktisk Vej, vi ere slaaede ind paa her, og det glæder mig, at Vejen ikke er ufarbar, at Regeringens Medlemmer ville støtte os i at gaa den Vej, som altsaa gaar ud paa at rette de Fejl, som Erfaringen har vist klæber ved den nuværende Ejendomsskyldlov, og det er sikkert, at den Form for Ejendomsskyldnedsættelse, som her er fastslaaet, er ganske anderledes retfærdig og rimelig overfor en Mængde Skatteydere end den nuværende Lovgivning.

Det kan kun glæde mig, at vi her synes at kunne enes om at gennemføre et Forslag, der er ligeligt baade for By og Land, og jeg skal som Formand for det Udvalg, hvorfra denne Sag er udgaaet, og det Udvalg, som behandler det Lovforslag,

som den højtærede Indenrigsminister har omtalt angaaende de personlige Kommuneskatter, sørge for, at der mellem denne Sags første og anden Behandling kommer en Forhandling i Stand mellem Finansministeren og Indenrigsministeren og Udvalget, hvor vi da sikkert skulle kunne enes om de Ændringsforslag, der ere bebudede fra Ministrenes Side angaaende dette Forhold. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget og haaber, at vi fra alle Sider ville enes om, at dette Forslag maa nyde hurtig Fremme.

Wulff: De faa Ord, jeg ønsker at sige her, vilde jeg overhovedet ikke have sagt, dersom den højtærede Finansminister ikke havde gjort mig den Ære før at nævne mit Navn. Da dette har givet mig Anledning til at tage Ordet, vil jeg til at begynde med slutte mig til den Tak, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne og flere andre ærede Medlemmer have bragt saavel den højtærede Finansminister som den højtærede Indenrigsminister for den velvillige Holdning, de have indtaget overfor dette Lovforslag. Jeg takker udtrykkelig, fordi Ministeren ønskede at udvide Forslaget saaledes, at de foreslaaede Fradrag paa 2,500 Kr. ogsaa kom til at gælde for Købstæderne, og der er jeg ved det Spørgsmaal, som bragte den højtærede Finansminister til at nævne mit Navn.

Han undrede sig over, at jeg kunde være med til et Forslag, som ikke medtog Byerne ved Opstillingen af de 2,500 Kr.s Fradrag. Jeg vil der kun ganske kort til Forklaring af min Stilling minde om det, som jeg tog Ordet for allerede under Finanslovens og Ministerens Lovforslags første Behandling. Det, jeg da tog Ordet for, var Ophævelsen af den Ulighed med Hensyn til denne Beskatning, som fandt Sted paa Landet og kun paa Landet, slet ikke i Byerne, mellem de forskellige Erhverv. Det er nemlig kun i Landdistrikterne, man har gjort Forskel med Hensyn til Fradragene for en Ejendoms Vedkommende, eftersom der i dette Hus drives Land- eller Havebrug eller Haandværk, Handel eller et hvilket som helst andet Erhverv, og det var denne Forskel, jeg ønskede fjernet, det er ikke de pekuniære Hensyn, der der er det overvejende. For Statskassens Vedkommende er det ikke mange Penge, det drejer sig om, men det drejer sig om det sociale, det ideelle Hensyn, at det er en Art Klasseforskel, man der har gjort i disse Skattelove ved at gøre Fradragene forskel-